

DZIENNIK URZĘDOWY

KOMENDY GŁÓWNEJ POLICJI

Warszawa, dnia 10 października 2014 r.

Poz. 130

ZARZĄDZENIE NR 66 KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

z dnia 9 października 2014 r.

w sprawie szczegółowych zasad użytkowania materiałów pędnych i smarów w Policji

Na podstawie art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, ze zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 Przepisy ogólne

§ 1. Zarządzenie określa szczegółowe zasady użytkowania materiałów pędnych i smarów w Policji, stosowanych w eksploatacji przydzielonego:

- 1) sprzętu transportowego;
- 2) agregatów;
- 3) sprzętu gospodarczego.

§ 2. Użyte w zarządzeniu określenia oznaczają:

- 1) sprzęt transportowy – pojazdy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.²⁾) – z wyjątkiem rowerów, jednostki pływające oraz śmigłowce stanowiące własność Policji lub będące w użytkowaniu Policji;
- 2) gospodarka transportowa – zadania związane z planowaniem, nabywaniem, zaopatrywaniem, użytkowaniem, zapewnieniem sprawności technicznej, zbywaniem, nadzorem, kontrolą oraz ewidencją i sprawozdawczością, dotyczące sprzętu transportowego, oraz z prowadzeniem gospodarki materiałami pędnymi i smarami;
- 3) gospodarka materiałami pędnymi i smarami – zadania związane z planowaniem, zaopatrywaniem, rozliczaniem, ewidencją, sprawozdawczością, nadzorem i kontrolą oraz zbywaniem materiałów pędnych i smarów w odniesieniu do użytkowanego sprzętu transportowego;
- 4) jednostka prowadząca gospodarkę transportową:
 - a) Biuro Logistyki Policji Komendy Głównej Policji – w odniesieniu do sprzętu transportowego użytkowanego w komórkach organizacyjnych Komendy Głównej Policji, komórkach organizacyjnych Centralnego Biura Śledczego Policji oraz terenowych komórkach organizacyjnych Centralnego Biura Śledczego Policji, znajdujących się na terenie działania Komendanta Stołecznego Policji,

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 627, 664, 908, 951 i 1529, z 2013 r. poz. 628, 675, 1351, 1635 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 24, 486, 502, 538, 616, 1055 i 1199. Tekst jednolity nie uwzględnia zmian ogłoszonych w Dz. U. z 2011 r. Nr 217, poz. 1280 i Nr 230, poz. 1371.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448, z 2013 r. poz. 700, 991, 1446 i 1611 oraz z 2014 r. poz. 312, 486, 529, 768, 822 i 970.

- b) komendy wojewódzkie (Stołeczna) Policji – w odniesieniu do sprzętu transportowego użytkowanego w:
- komendach wojewódzkich (Stołecznej) Policji,
 - komendach powiatowych (miejskich) Policji i rejonowych Policji oraz podległych jednostkach organizacyjnych Policji w zakresie niezastrzeżonym do kompetencji tych komend,
 - komórkach organizacyjnych biur Komendy Głównej Policji, znajdujących się na terenie tych komend w zakresie niezastrzeżonym do kompetencji innych jednostek organizacyjnych Policji lub komórek organizacyjnych Komendy Głównej Policji,
 - terenowych komórkach organizacyjnych Centralnego Biura Śledczego Policji, znajdujących się na terenie działania komendantów wojewódzkich Policji,
- c) Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie i szkoły policyjne – w odniesieniu do sprzętu transportowego użytkowanego w tych jednostkach organizacyjnych Policji;
- 5) jednostka użytkująca – jednostka lub komórka organizacyjna Policji, której przyznano do użytkowania służbowy sprzęt transportowy zgodnie z ustalonymi normami wyposażenia;
- 6) kierownik jednostki prowadzącej gospodarkę transportową – komendant wojewódzki (Stołeczny) Policji, Komendant-rektor Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, komendant szkoły policyjnej i Dyrektor Biura Logistyki Policji Komendy Głównej Policji;
- 7) komórka transportowa – komórka organizacyjna Policji wykonująca zadania w zakresie gospodarki transportowej w jednostce prowadzącej gospodarkę transportową;
- 8) pracownik – osoba pełniąca służbę lub zatrudniona w Policji;
- 9) agregat – urządzenie techniczne niebędące pojazdem silnikowym, napędzane silnikiem spalinowym lub zużywające do swojej pracy paliwa płynne;
- 10) sprzęt gospodarczy – urządzenie techniczne niebędące pojazdem silnikowym ani agregatem, napędzane silnikiem spalinowym zasilanym paliwami płynnymi lub gazowymi, stosowane do prac gospodarczych wykonywanych na terenie obiektów Policji;
- 11) materiały pędne i smary, w szczególności:
- a) paliwa – benzyna, olej napędowy, gaz płynny (LPG) oraz nafta lotnicza,
 - b) oleje smarowe – oleje silnikowe, przekładniowe, maszynowe, konserwacyjne, hydrauliczne i inne,
 - c) smary plastyczne – smary łożyskowe, maszynowe, ochronne i inne,
 - d) płyny eksploatacyjne – płyny chłodzące, hamulcowe, do spryskiwaczy szyb i inne,
 - e) produkty przepracowane – materiały wymienione w pkt b-d, które w trakcie eksploatacji utraciły swoje pierwotne właściwości fizykochemiczne i nie nadają się do dalszego użytkowania zgodnego z ich przeznaczeniem;
- 12) zasada tankowania do pełnego zbiornika – sposób napełnienia zbiornika do pierwszego odbicia pistoletu dysybutora.

Rozdział 2

Źródła zaopatrywania w materiały pędne i smary

§ 3. 1. Sprzęt transportowy podlega zaopatrywaniu w materiały pędne i smary, zwane dalej „mps”, w policyjnych magazynach mps.

2. Sprzęt transportowy podlega zaopatrywaniu w paliwa w policyjnej stacji paliw lub w innej stacji paliw w jednostkach organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych, zlokalizowanych w najbliższym rejonie codziennej eksploatacji.

3. Zaopatrywanie sprzętu transportowego w stacji paliw innych jednostek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych będzie realizowane na podstawie porozumienia zawieranego przez uprawnionych przedstawicieli zainteresowanych stron, zgodnie z wytycznymi Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w zakresie integracji zaplecza logistycznego Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Biura Ochrony Rządu z dnia 31 grudnia 2008 r.

4. W sytuacji, gdy przemawiają za tym względy ekonomiczne, organizacyjne lub służbowe, można zaopatrywać sprzęt transportowy w mps w stacjach paliw innych niż wymienione w ust. 1 i 2, za zgodą kierownika jednostki prowadzącej gospodarkę transportową lub osoby przez niego upoważnionej.

5. Dyrektor Biura Logistyki Policji Komendy Głównej Policji, mając na uwadze potrzeby organizacyjne lub mobilizacyjne, może wskazać jednostce prowadzącej gospodarkę transportową źródła zaopatrywania w mps.

Rozdział 3

Rozliczanie i kontrola zużycia mps

§ 4. Kierownik jednostki prowadzącej gospodarkę transportową ma obowiązek:

- 1) prowadzenia bieżącej kontroli zużycia mps;
- 2) inicjowania i wdrażania działań zmierzających do racjonalnego gospodarowania mps.

§ 5. 1. Policyjne stacje paliw mogą zaopatrywać w paliwa odbiorców z jednostek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych zgodnie z zasadami określonymi w wytycznych, o których mowa w § 3 ust. 3, jeżeli nie wpłynie to ujemnie na realizację zadań wykonywanych przez Policję.

2. Policyjne magazyny mps oraz stacje paliw prowadzą odrębne wykazy rozchodów na sprzęt transportowy:

- 1) własny;
- 2) innych jednostek organizacyjnych Policji;
- 3) jednostek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

3. Policyjne stacje paliw wydają paliwa dla sprzętu transportowego podlegającego innemu kierownikowi jednostki prowadzącej gospodarkę transportową, ujmując rozchód w ewidencji po cenie zakupu.

4. Rozliczenie wydanych mps należy prowadzić w cyklu miesięcznym.

5. Jednostki użytkujące sprzęt transportowy przesyłają do jednostki prowadzącej gospodarkę transportową miesięczne rozliczenie gospodarki mps do 10 dnia miesiąca następnego. Wzór rozliczenia gospodarki mps określa załącznik nr 1 do zarządzenia.

6. Produkty przepracowane podlegają sprzedaży lub utylizacji zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi ochrony środowiska.

§ 6. 1. Kierownik jednostki prowadzącej gospodarkę transportową lub osoby przez niego pisemnie upoważnione mogą uznać za uzasadnione podwyższone zużycie mps, jeżeli powstało ono z przyczyn niezależnych od kierującego pojazdem.

2. Szczególne warunki eksploatacji to:

- 1) użytkowanie pojazdu w mieście o liczbie mieszkańców powyżej 100 tys.;
- 2) eksploatacja pojazdu w warunkach, gdy odległość pomiędzy kolejnymi punktami zatrzymania (np. w celu załadunku lub rozładunku) nie przekracza 2 km;
- 3) jazda pojazdu w kolumnie składającej się z co najmniej 3 pojazdów lub pilotującego taką kolumnę;
- 4) jazda pojazdu w konwoju przewożącym wartości pieniężne lub materiały niebezpieczne;
- 5) jazda pojazdu z przyczepą;
- 6) eksploatacja sprzętu transportowego w okresie zimowym (od dnia 1 listopada do dnia 31 marca) w szczególnie trudnych warunkach pogodowych i drogowych (niska temperatura, zasypany śnieżny, gołoledź);
- 7) używanie pojazdu lub jednostki pływającej w celach szkoleniowych;
- 8) próby eksploatacyjne po naprawach i usługach technicznych;
- 9) praca silnika sprzętu transportowego podczas postoju w związku z wykonywaniem czynności służbowych;
- 10) praca dodatkowych urządzeń sprzętu transportowego (np. ogrzewania postojowego) podczas postoju w związku z wykonywaniem czynności służbowych.

3. Uznanie uzasadnionego podwyższonego zużycia paliwa w szczególnych warunkach eksploatacji, o których mowa w ust. 2, może nastąpić wyłącznie w sytuacji udokumentowania ich w książce kontroli pracy sprzętu transportowego.

4. Czas pracy silnika i urządzeń sprzętu transportowego podczas postoju musi być udokumentowany w książce kontroli pracy sprzętu transportowego przez osobę kierującą lub użytkującą sprzęt transportowy i potwierdzony przez przełożonego.

§ 7. 1. Badanie zużycia paliwa, zwane dalej „badaniem”, należy przeprowadzać:

- 1) po zgłoszeniu przez osobę, której sprzęt transportowy powierzono do stałego prowadzenia, zwiększonego zużycia paliwa przez sprzęt transportowy;
- 2) na wniosek kierownika komórki transportowej.

2. Badanie przeprowadza się:

- 1) w odniesieniu do sprawnego technicznie sprzętu transportowego i agregatu;
- 2) w typowych warunkach eksploatacji;
- 3) w trakcie próby drogowej lub na wodzie, na wyznaczonej trasie:
 - a) dla pojazdu – obejmującej odcinek drogi w warunkach drogowych i natężeniu ruchu zbliżonych do typowych warunków eksploatacji, o długości co najmniej:
 - 30 km z zastosowaniem urządzenia pomiarowego,
 - 50 km w odniesieniu do pojazdu wyposażonego w instalację zasilania gazem płynnym (LPG) – bez stosowania urządzenia pomiarowego,
 - 50 km przy zastosowaniu zasady tankowania do pełnego zbiornika,
 - b) dla jednostki pływającej – w czasie co najmniej 30 min. w typowych warunkach eksploatacji;
- 4) przy prędkości poruszania zbliżonej do najczęściej stosowanej w typowych warunkach eksploatacyjnych;
- 5) przy obciążeniu wynoszącym dla:
 - a) sprzętu transportowego przeznaczonego do przewozu osób – 75 % dopuszczalnej liczby osób i bagażu,
 - b) sprzętu transportowego przeznaczonego do przewozu ładunku – 50 % dopuszczalnej ładowności,
 - c) agregatu – 75 % obciążenia znamionowego oraz na biegu jałowym, łącznie w czasie co najmniej 30 min.

3. Pomiar ilości paliwa zużytego podczas badania pojazdów w warunkach eksploatacyjnych wykonuje się metodą pełnego zbiornika dla pojazdów zasilanych gazem płynnym (LPG), a w przypadku zasilania pojazdów innymi rodzajami paliw płynnych przy użyciu specjalistycznych urządzeń pomiarowych, np. wyskalowanych zbiorników.

4. W przypadku, gdy niemożliwe jest zastosowanie specjalistycznych urządzeń pomiarowych, dopuszcza się możliwość badania zgodnie z zasadą tankowania do pełnego zbiornika.

5. Badanie przeprowadzają wyznaczeni pracownicy jednostki użytkującej i w miarę możliwości w obecności osoby, której powierzono sprzęt transportowy lub agregat do stałego prowadzenia lub konserwacji.

6. Z badania, o którym mowa w ust. 1, sporządza się protokół badania zużycia paliwa, którego wzór określa załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 8. 1. Każda ilość mps wydanych kierującemu sprzętem transportowym, konserwatorowi agregatu i obsługującemu sprzęt gospodarczy powinna być wpisana przez nich lub osobę wydającą do książki kontroli pracy sprzętu transportowego.

2. Rozliczenie kierującego, konserwatora lub osoby obsługującej sprzęt ze zużycia paliwa odbywa się po zakończeniu okresu rozliczeniowego, który stanowi miesiąc kalendarzowy, do 10 dnia miesiąca następującego po miesiącu rozliczanym. Okres rozliczeniowy może być przedłużony do trzech miesięcy kalendarzowych za zgodą kierownika jednostki prowadzącej gospodarkę transportową lub osoby przez niego pisemnie upoważnionej.

3. Rozliczenie ze zużycia paliwa oblicza się z dokładnością do 1 dm³ dla paliw oraz do 0,1 dm³ lub 0,1 kg dla pozostałych mps.

4. Ilość mps rzeczywiście zużytych w okresie rozliczeniowym ustala się przez zsumowanie wszystkich pobrań odnotowanych w książce kontroli pracy sprzętu transportowego.

§ 9. 1. Podczas każdego tankowania oraz na koniec okresu rozliczeniowego należy bezwzględnie przestrzegać zasady pełnego zbiornika paliwa.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach można rozliczyć pojazd z niepełnym zbiornikiem paliwa.

3. Ilość przejechanych kilometrów lub przepracowanych motogodzin ustala się na podstawie wskazań licznika.

4. W przypadku wystąpienia niesprawności licznika przejechanych kilometrów, przepracowanych motogodzin eksploatację sprzętu transportowego i agregatu należy wstrzymać i niezwłocznie usunąć stwierdzoną niesprawność.

5. W przypadku sprzętu transportowego i agregatów nieposiadających liczników przepracowanych motogodzin oraz urządzeń ogrzewczych, działających niezależnie od silnika napędowego pojazdu, łączny czas pracy określa się przez zsumowanie wpisów dokonanych w książce kontroli pracy sprzętu transportowego.

6. Zapisy wskazujące na zbyt duże zużycie mps, niemożliwe do osiągnięcia w typowych dla danego sprzętu transportowego warunkach eksploatacji, wyjaśnia się z osobą upoważnioną przez kierownika jednostki prowadzącej gospodarkę transportową.

7. Pojazdy wyposażone w elektroniczne przepływomierze rozlicza się w cyklu miesięcznym na podstawie wykazanego przez to urządzenie faktycznego zużycia paliwa.

§ 10. Rozliczenie mps wydanych na potrzeby stacji obsługi przeprowadza osoba wyznaczona do prowadzenia gospodarki mps w jednostce użytkującej, na podstawie sporządzonego przez stację protokołu zużycia i rozliczenia mps w stacji obsługi, którego wzór określa załącznik nr 3 do zarządzenia.

Rozdział 4

Przyjmowanie i wydawanie oraz magazynowanie mps

§ 11. 1. Do magazynu jednostki przyjmowany jest mps dostarczony bądź odebrany bezpośrednio z magazynu dostawcy lub producenta.

2. Odbiór mps od dostawcy lub producenta, w tym z jego magazynu, może być dokonany jednoosobowo, jeżeli ilość i jakość dostawy są zgodne z dokumentacją.

3. Przyjmowanie mps do magazynu odbywa się na podstawie dokumentów stosowanych zgodnie z odrębnymi przepisami.

4. Ilość przyjętego produktu ustala się przez pomiar napełnienia zbiornika oraz gęstości i temperatury produktu w zbiorniku przed i po wlewie. Dopuszcza się wydruk z komputera urządzenia w przypadku gdy stacja paliw wyposażona jest w urządzenia do automatycznego (bezobsługowego) pomiaru przyjmowanych i wydawanych paliw.

5. Dopuszczalne jest przyjęcie paliwa na podstawie wskazań atestowanego urządzenia pomiarowego posiadającego aktualną legalizację, zamontowanego na autocysternie.

6. Potwierdzeniem przyjęcia do magazynu mps, stanowiącym podstawę do zapisów w ewidencji magazynowej, jest:

1) dowód wydania – przyjęcia;

2) protokół przyjęcia mps, którego wzór określa załącznik nr 4 do zarządzenia, w przypadku:

a) stwierdzenia niezgodności w ilości rzeczywistej dostawy z ilością wyszczególnioną na fakturze (dowodzie wydania – przyjęcia) – w ewidencji ujmuje się wartości rzeczywiste,

b) ustalenia ilości dostarczonych, przyjmowanych mps metodą pomiaru w zbiorniku – w ewidencji ujmuje się ustaloną ilość rzeczywistą.

§ 12. 1. Przy dostawach mps należy żądać od dostawcy aktualnego orzeczenia laboratoryjnego lub innego uwierzytelnionego dokumentu stwierdzającego, że dostarczone przez niego produkty odpowiadają obowiązującym w tym zakresie normom.

2. Jednostki dokonujące zakupu paliw ustalają ciężar właściwy produktów w przypadku prowadzenia ewidencji w jednostkach masy, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), i wpisują go do dokumentów przychodowych.

§ 13. 1. Przy przyjmowaniu mps dostarczonych w cysternach dostawcy lub własnych należy sprawdzić czy:

- 1) wszystkie plomby umieszczone na cysternie są w stanie nienaruszonym, a ich liczba jest zgodna z listem przewozowym;
- 2) numery cysterny zgodne są z listem przewozowym: należy porównać umieszczone na cysternie orzeczenie laboratoryjne z zamówieniem i danymi zawartymi w liście przewozowym;
- 3) cysterna nie wykazuje śladów wycieku lub nie ma uszkodzeń mechanicznych.

2. Zbiornik cysterny musi posiadać ważną legalizację.

3. Ilość przyjmowanego gazu płynnego (LPG) ustala się na podstawie wskazań legalizowanego urządzenia zamontowanego na autocysternie.

4. W czasie przyjmowania produktów naftowych do zbiorników stacji paliw należy wstrzymać wydawanie paliwa z tych zbiorników.

§ 14. Przy przyjmowaniu mps do zbiorników, w tym beczek, należy pozostawić w nich wolną pojemność na zmianę objętości zależną od temperatury:

1) dla mps, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG):

- a) w zbiornikach cylindrycznych leżących – pozostawia się nie mniej niż 5 % całkowitej pojemności,
- b) w beczkach – pozostawia się 6–7 cm poniżej krawędzi gniazda korka,
- c) w kanistrach – pozostawia się 3–4 cm poniżej krawędzi zamknięcia;

2) w zbiornikach dla gazu płynnego (LPG) – pozostawia się nie mniej niż 15 % pojemności.

§ 15. Jeżeli nabywane mps przyjmowane są według miar objętościowych w dm³, a opłata należności dokonywana jest według miar masowych w kg albo jeżeli przyjmowane są według miar masowych w kg, a opłata należności dokonywana jest według miar objętościowych w dm³, to w protokole przyjęcia, należy określić dane dotyczące:

- 1) ilości produktu w kg i dm³;
- 2) ciężaru właściwego oraz temperatury produktu, przy jakiej go pobrano;
- 3) wartości w złotych wyliczonych z jednostek kg lub dm³, według których dokonuje się zapłaty.

§ 16. Sposób magazynowania mps określają odrębne przepisy.

§ 17. 1. Wydawanie mps z magazynu jednostki prowadzącej gospodarkę transportową lub użytkującej sprzęt transportowy odbywa się na podstawie dokumentów uprawniających do wydania i ujęcia w ewidencji rozchodu.

2. Mps przeznaczone dla sprzętu transportowego innych jednostek organizacyjnych Policji wydaje się osobom posiadającym pisemne upoważnienie kierownika jednostki organizacyjnej Policji do odbioru.

3. W przypadku konieczności uzupełnienia w sprzęcie transportowym innej jednostki organizacyjnej Policji mps, o których mowa w § 2 pkt 11 lit. a–b i d, jednostki organizacyjne Policji mają obowiązek wydania powyższego asortymentu do służbowego sprzętu transportowego na podstawie właściwych dokumentów wydania-przyjęcia.

§ 18. 1. Mps wydaje się z magazynu jednostki prowadzącej gospodarkę transportową lub go użytkującej:

- 1) do magazynu w innych jednostkach organizacyjnych Policji;
- 2) do stacji obsługi własnej jednostki;

- 3) pojazdom własnej jednostki oraz przyjętym na zaopatrzenie (paliwa, oleje i płyny eksploatacyjne wydane w celu uzupełnienia danego mps do poziomu określonego przez producenta);
- 4) innym odbiorcom resortu spraw wewnętrznych.

2. Stacji obsługi wydaje się mps na potrzeby własne i naprawianego sprzętu transportowego.

3. Mps pobrane na potrzeby naprawianych pojazdów pracownik stacji obsługi lub punktu obsługi technicznej odnotowuje w książce kontroli pracy sprzętu transportowego.

4. Dopuszcza się możliwość dokumentowania obrotów mps na stacji obsługi w wykazie, którego wzór określa załącznik nr 5 do zarządzenia.

5. W przypadku stosowania urządzeń do bezobsługowego tankowania pojazdów kierujący wpisuje ilość pobranego mps do książki kontroli pracy sprzętu transportowego, stan licznika i datę pobrania mps oraz kwituje je własnoręcznym podpisem. Dane wpisane do książki kontroli pracy sprzętu transportowego muszą być zgodne z raportem tankowań.

§ 19. 1. Przy używaniu olejów smarowych oraz płynów eksploatacyjnych należy stosować się do zaleceń producenta sprzętu transportowego oraz agregatów.

2. Jednorazowe opakowania metalowe do mps należy przekazywać podmiotom posiadającym uprawnienia do zbiórki takich produktów.

Rozdział 5

Ubytki mps

§ 20. 1. Ubytkiem naturalnym jest zmniejszenie się początkowej ilości mps, wywołane charakterystycznymi dla danego produktu właściwościami fizyko-chemicznymi, w szczególności intensywnością parowania oraz innymi przyczynami niemożliwymi do usunięcia.

2. W zależności od miejsca powstania oraz czynności związanych z obrotem ubytki naturalne mps dzieli się na:

- 1) magazynowe – powstające w czasie przechowywania produktów;
- 2) manipulacyjne – powstające w czasie przyjmowania i wydawania produktów oraz innych czynności przeładunkowych;
- 3) transportowe – powstające podczas przewozu produktów.

3. Sposób ustalania i obliczania ubytków określa instrukcja w sprawie sposobu obliczania ubytków, stanowiąca załącznik nr 6 do zarządzenia.

4. Do obliczania dopuszczalnych ubytków naturalnych poszczególnych rodzajów mps stosuje się normy ubytków naturalnych, które zostały określone w załączniku nr 7 do zarządzenia.

5. Ustalenie faktycznych ubytków magazynowych i manipulacyjnych może być dokonane wyłącznie przez przeprowadzenie komisyjnego spisu zapasów z natury i sporządzenie protokołu ubytków, którego wzór określa załącznik nr 8 do zarządzenia.

§ 21. 1. Rzeczywiste ubytki mps, mieszczące się w granicach normatywnych ubytków naturalnych, spisuje się z ewidencji magazynowej na podstawie protokołu zatwierdzonego przez kierownika jednostki prowadzącej gospodarkę transportową lub osobę przez niego pisemnie upoważnioną.

2. Rzeczywiste ubytki mps, wykraczające poza granicę normatywnych ubytków naturalnych, są ubytkami ponadnormatywnymi stanowiącymi szkodę w majątku Policji.

3. W przypadku stwierdzenia ubytków ponadnormatywnych, stanowiących szkodę w majątku Policji, prowadzi się postępowanie na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

§ 22. 1. Ustalenia stanu faktycznego mps przechowywanych w zbiornikach magazynowych dokonuje się:

- 1) w dniu wydania lub przyjęcia paliwa;
- 2) przy wydaniu lub przyjęciu paliwa w ilości przekraczającej 1 m³ :
 - a) przed przyjęciem do zbiornika i po przyjęciu,

- b) przed wydaniem ze zbiornika i po wydaniu,
- c) przed i po dokonaniu czynności związanych z mps wewnątrz magazynu;

3) okresowo co 15 dni.

2. W przypadku wątpliwości co do szczelności zbiornika kierownik jednostki prowadzącej gospodarkę transportową lub użytkującej może polecić dokonywanie częstszego pomiaru produktów w zbiorniku.

3. Adnotacje o dokonanych pomiarach stanu ilościowego mps w zbiornikach magazynowych wpisuje się do książki pomiarów i ewidencji materiałów pędnych w zbiornikach, której wzór określa załącznik nr 9 do zarządzenia.

4. W zakresie pomiaru mps w zbiornikach magazynowych przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do gazu płynnego (LPG). Stan faktyczny tego gazu ustala się na podstawie procentowego napelnienia zbiornika według ewidencji przychodowo-rozchodowej.

§ 23. 1. Do pomiaru ilości paliwa w zbiorniku służy listwa (łata) pomiarowa lub elektroniczne urządzenia pomiarowe.

2. Listwa pomiarowa z najmniejszym odcztałceniem nie może być używana do pomiarów ilości produktu w zbiornikach.

3. W celu pomiaru ilości produktów naftowych w zbiornikach wykonuje się następujące czynności:

- 1) w razie potrzeby wypuszcza się wodę ze zbiorników posiadających odpowiednie urządzenie lub ustala się ilości dm^3 wody w zbiorniku nieposiadającym urządzenia do wypuszczania wody. Pomiar na zawartość wody powinien być dokonywany nie rzadziej niż co 6 miesięcy;
- 2) mierzy się wysokości słupa cieczy;
- 3) wylicza się na podstawie tabeli litrażowej ilości produktu w zbiorniku.

4. Czynności, o których mowa w ust. 3, nie stosuje się do stacji paliw wyposażonych w elektroniczny system pomiarowy.

5. Pomiary wysokości słupa cieczy powinny być wykonywane co najmniej dwukrotnie. Jeżeli odchylenie z obydwu pomiarów mieści się w przedziale 1 mm, uznaje się je za prawidłowe. Jeżeli rozbieżność jest większa, należy pomiary powtórzyć, obliczając następnie wynik średni.

6. W celu ustalenia ilości produktu w kg należy dokonać pomiaru jego gęstości, temperatury oraz wysokości słupa cieczy w zbiorniku i na tej podstawie wyliczyć jego ilość.

7. Pomiaru gęstości i temperatury paliwa dokonuje się za pomocą aerometrów na podstawie próbki paliwa pobranej ze zbiornika.

§ 24. 1. Różnica między ilością wykazaną w dokumentach a stanem faktycznym obliczonym według tablic objętości zbiorników, wynikająca z dopuszczalnych błędów pomiarowych, nie powinna przekroczyć 0,5 % w zbiornikach stojących i leżących.

2. Jeżeli przeprowadzone pomiary wykażą, że różnica jest większa niż określona w ust. 1, należy spisać ubytki naturalne. W przypadku braków stanowiących szkodę w majątku Policji prowadzi się postępowanie na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przychodu nadwyżki albo rozchodu braku nieprzewyższającego wielkości ubytków naturalnych należy dokonać na podstawie protokołu sporządzonego przez komisję dokonującą pomiaru, zatwierdzonego przez jedną z osób, o których mowa w § 21 ust. 1.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do gazu płynnego (LPG).

§ 25. 1. Ustalenia stanu faktycznego mps przechowywanych w beczkach, kanistrach i innych opakowaniach dokonuje się przez zważenie pełnych opakowań i odjęcie tary lub przez orientacyjny pomiar za pomocą listew pomiarowych.

2. Wyniki pomiarów orientacyjnych przelicza się na jednostki masy po ustaleniu gęstości i temperatury płynnego produktu.

3. Pomiar w beczkach i kanistrach może być obliczony z błędem ok. 1 %.

4. Ilość mps w oryginalnych, fabrycznie zamkniętych, nienaruszonych opakowaniach o pojemności do 250 dm³ przyjmuje się według ilości deklarowanej przez producenta.

§ 26. Inwentaryzację mps należy przeprowadzać w terminie i w sposób określony w dokumentacji dotyczącej zasad rachunkowości w jednostce Policji, określonych w odrębnych przepisach.

Rozdział 6

Prowadzenie pomocniczej ewidencji księgowej mps

§ 27. Dokumentami ewidencyjnymi są:

- 1) książka pomiarów i ewidencji materiałów pędnych w zbiornikach, której wzór określa załącznik nr 9 do zarządzenia;
- 2) książka ewidencji obrotów materiałów pędnych i smarów, której wzór określa załącznik nr 10 do zarządzenia;
- 3) książka ewidencji przychodów ilościowo-wartościowych mps, której wzór określa załącznik nr 11 do zarządzenia;
- 4) książka magazynowa materiałów pędnych i smarów, której wzór określa załącznik nr 12 do zarządzenia;
- 5) pomocnicza książka ewidencji zużycia mps, której wzór określa załącznik nr 13 do zarządzenia.

§ 28. 1. W książce kontroli pracy sprzętu transportowego, agregatu lub sprzętu gospodarczego w zakresie produktów naftowych zapisów dokonuje:

- 1) magazynier mps – w przypadku wydawania produktów z magazynu mps na sprzęt transportowy, agregat lub sprzęt gospodarczy;
- 2) kierujący – w przypadku stacji bezobsługowej, który wpisuje przebieg całkowitego licznika kilometrów;
- 3) osoba kupująca produkty naftowe – w przypadku zakupów bieżących tych produktów.

2. Prowadzący gospodarkę mps w jednostce użytkującej powinien skontrolować prawidłowość dokonanego wpisu przy przyjmowaniu rachunku do rozliczenia.

3. Magazynier mps zobowiązany jest do każdorazowego wpisywania stanu licznika sprzętu transportowego, przy którym wydano produkty. Kierujący i dyspozytor powinni dokonywać oceny zużycia paliwa w okresach pomiędzy poszczególnymi tankowaniami. W przypadku stwierdzenia braku proporcjonalności zużycia paliwa w stosunku do ilości przejechanych kilometrów lub przepracowanych motogodzin kierujący lub dyspozytor informuje o tym fakcie kierownika komórki transportowej.

4. Jeżeli zachodzi konieczność pobrania (zakup) paliwa do kanistra, pobraną (zakupioną) ilość wpisuje się do okresowego wykazu przychodów-rozchodów i do książki kontroli pracy sprzętu transportowego, agregatu lub sprzętu gospodarczego oraz rozlicza się na zasadach określonych w zarządzeniu.

§ 29. 1. Ewidencję mps prowadzi się w jednostkach masy kg lub objętości dm³.

2. Ewidencję smaru plastycznego prowadzi się w jednostkach masy kg.

3. Ewidencję benzyny, oleju napędowego i gazu płynnego (LPG) – w okresowym wykazie przychodów i rozchodów oraz książce kontroli pracy sprzętu transportowego – prowadzi się w jednostkach objętości dm³.

4. Decyzję o prowadzeniu ewidencji w sposób określony w ust. 1 podejmuje kierownik jednostki prowadzącej gospodarkę transportową.

5. Przeliczania ilości mps wyrażonej w jednostkach objętości dm³ na jednostki masy kg należy dokonywać, przyjmując do przeliczeń średnią gęstość danego mps.

6. Do przeliczeń zmian gęstości mps, w zależności od temperatury, stosuje się tabele przeliczeniowe zawarte w aktualnych Polskich Normach.

Rozdział 7

Warunki techniczne i wyposażenie magazynów mps i stacji paliw

§ 30. 1. Budynki magazynowe przeznaczone do składowania mps powinny być dostosowane do rodzaju przechowywanych środków materiałowych oraz uwzględniać wymagania przepisów przeciwpożarowych i ochrony środowiska.

2. Stacje paliw powinny spełniać wymagania wynikające z przepisów dotyczących warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi dalekosiężne do transportu ropy naftowej i produktów i ich usytuowanie.

3. Zabrania się przechowywania paliw w zbiornikach nieposiadających aktualnych świadectw legalizacji, tablic objętości oraz orzeczeń o stanie technicznym.

4. Zabrania się eksploatacji odmierzaczy paliw, które nie posiadają aktualnej legalizacji lub mają naruszone cechy Urzędu Miar.

5. Stacje paliw muszą odpowiadać wymaganiom stawianym przez dozór techniczny.

§ 31. 1. Stosowane w gospodarce mps narzędzia pomiarowe podlegają obowiązkowi legalizacji, wynikającemu z przepisów o miarach.

2. Bezpośrednią odpowiedzialność za stan techniczny narzędzi pomiarowych oraz legalność dokonywanych pomiarów ponoszą magazynierzy użytkujący i przechowujący narzędzia pomiarowe oraz osoby ich nadzorujące.

Rozdział 8

Przepisy końcowe

§ 32. Traci moc decyzja nr 311 Komendanta Głównego Policji z dnia 13 sierpnia 2009 r. w sprawie gospodarowania materiałami pędnymi i smarami w Policji (Dz. Urz. KGP Nr 11, poz. 54 oraz z 2010 r. Nr 7, poz. 24).

§ 33. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 9 października 2014 r.

Komendant Główny Policji

gen. insp. Marek DZIAŁOSZYŃSKI

Załączniki do zarządzenia nr 66
Komendanta Głównego Policji
z dnia 9 października 2014 r.

Załącznik nr 1

Wzór rozliczenia gospodarki materiałami pędnymi i smarów

R O Z L I C Z E N I E
gospodarki materiałów pędnych i smarów w jednostce użytkującej
za okres od do..... r.

.....
/nazwa jednostki/

Rozliczenie zbiorcze przychodów i rozchodów MPS
za okres od..... dor.

.....
/nazwa jednostki/

[illegible]

ciąg dalszy tabeli

[illegible]

Załącznik nr 2

Wzór protokołu badania zużycia paliwa

.....
nazwa jednostki

.....dnia.....r.

PROTOKÓŁ NR.....
badania zużycia paliwa

W dniu..... r.
/stopień, imię i nazwisko/

w obecności kierującego /konserwatora/ *..... przeprowadził badanie
zużycia paliwa przez

.....
/pojazd, łódź, agregat/

marka	typ	Nr wewnętrzny	Nr rejestracyjny	Nr ewidencyjny

użytkowany w
w celu ustalenia zużycia: Pb-95 / Pb-98 / ON / LPG /*

- z obciążeniem

osób	kg	% obciążenia znamionowego

- na trasie.....

.....

.....

.....
/nazwa ulic lub miejscowości/

posiadającej jezdnie.....
/rodzaj i stan nawierzchni jezdni/

- na wodzie

przy temperaturze otoczenia

Podczas badania sprzęt transportowy zużył dm^3 paliwa

- przejeżdżając odcinek drogi wynoszący $\text{km}^{/1 *}$

- w czasie pracy $\text{mth}^{/2, *}$

Na - 100 km przebiegu^{/1}

- 1 mth pracy silnika^{/2/}

zużycie paliwa wynosi:

Ilość paliwa /w dm^3 /:.....

----- * 100 = dm^3 po zaokrągleniu..... dm^3

Droga /w km/:

.....
/podpis kierującego/

.....
/podpis przeprowadzającego badania/

* – niepotrzebne skreślić

¹ – dotyczy badania pojazdu

² – dotyczy badania łodzi lub agregatu

Załącznik nr 3

Wzór protokołu zużycia i rozliczenia materiałów pędnych i smarów w stacji obsługi

PROTOKÓŁ

zużycia i rozliczenia materiałów pędnych i smarów w stacji obsługi
za okres od do.....W
/nazwa jednostki/Na podstawie ewidencji pomocniczej prowadzonej w stacji obsługi
w okresie rozliczeniowym zostały zużyte materiały:

Lp	Produkt	Jednostka miary	Ilość	Ilość w do zdjęcia w ewidencji

Sporządzony przez

Dnia.....

.....
/podpis kierownika stacji obsługi/

Załącznik nr 4

Wzór protokołu przyjęcia materiałów pędnych i smarów

„ZATWIERDZAM”

Protokół przyjęcia nr.....

dnia.....

Sporządzony wdnia..... r. przez komisję w składzie:

1) przewodniczący /imię i nazwisko przewodniczącego/

2) członkowie:
/imiona i nazwiska członków komisji/

która dokonała sprawdzenia i przyjęcia nw. sprzętu, materiałów przybyłych zwg zamówienia nr z dnia
Transport.....
(ilość i stacja załadownicza. itp)

Za dowodem dostawy nr..... ilość opakowań wg dokumentów.....
 ilość faktyczna $\frac{\text{brak*}}{\text{nadwyżka}}$

Stan plomb, pieczęci, opakowań

Odbierający sprzęt (materiały) od przewoźnika lub dostawcy /imię i nazwisko/

[illegible]

[illegible]

Ilość pozycji słownie

Orzeczenie (uwagi) komisji)

wyszczególniony sprzęt (materiały) zgodnie ze stanem faktycznym przyjęto:

podpisy komisji

przewodniczący.....

.....
Podpis magazyniera

członkowie.....

* - niepotrzebne skreślić

Załącznik nr 5

Wzór wykazu przychodu, wydania, rozchodu

karta nr

Wykaz nr

za okres od dor.

Data	Marka i typ pojazdu mech.	Nr pojazdu	*) przyjęto - wydano (rodzaj Mps)					pokwitowanie odbiorcy
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Razem dm ³								
Średni ciężar właściwy								
Razem kilogramów								

Wpisano do

.....
podpis magazyniera.....
podpis prowadzącego ewidencję

Załącznik nr 6

Instrukcja w sprawie sposobu obliczania ubytków

§ 1.

1. Odmienne normy ubytków naturalnych obowiązują dla okresu letniego od dnia 1 kwietnia do dnia 31 października oraz dla okresu zimowego od dnia 1 listopada do dnia 31 marca.
2. Przy obliczaniu normatywnego dopuszczalnego ubytku naturalnego za okres obejmujący częściowo porę letnią i zimową stosuje się oddzielne normy dla każdego okresu i sumuje otrzymane wyniki.
3. Normy ubytków naturalnych nie mają zastosowania do mps przyjmowanych i wydawanych w oryginalnych opakowaniach dostawcy. Jeżeli ilość produktu przyjętego określana jest na podstawie pomiaru w zbiorniku jednostki, wówczas normy ubytku od przyjmowania nie stosuje się.

§ 2.

1. Ubytki manipulacyjne od przyjętego produktu rozpatruje się łącznie z ubytkami manipulacyjnymi od wydanego produktu i ubytkami powstałymi w trakcie magazynowania.
2. Spis zapasu należy przeprowadzać co najmniej raz w roku.
3. Ustalenia faktycznych stanów zapasów w zbiornikach, beczkach i innych opakowaniach dokonuje się przez pomiar objętości produktu, obliczenie ilości opakowań lub ważenie produktu.

§ 3.

1. Rzeczywiste ubytki transportowe mps ustala się, gdy stan ilościowy przyjętych przez jednostkę produktów jest mniejszy od wykazanych w dokumentach dostawy.
2. Ubytki transportowe spisuje się ze stanu ewidencji magazynowej na bieżąco, po każdorazowym przyjęciu danego produktu.
3. Jeżeli stwierdzone ubytki transportowe są mniejsze od ubytków normatywnych, do dalszych operacji materiałowych przyjmuje się wartości rzeczywiste.
4. W przypadku, gdy rzeczywiste ubytki powstałe w czasie przewozu produktu są wyższe od normatywnych ubytków transportowych, dopuszcza się uznanie ubytków jedynie w wysokości normatywnej.

§ 4.

1. Normatywne ubytki magazynowe mps oblicza się, mnożąc odpowiedni wskaźnik procentowy normy określonej w tabeli nr 1 lub nr 2 załącznika nr 7 do zarządzenia przez średni dzienny zapas magazynowy produktu, a następnie przez liczbę miesięcy dla danego okresu obliczeniowego, uwzględniając warunki przechowywania. Wielkość normatywnego ubytku magazynowego /U_x/ oblicza się według wzoru:

$$U_x = \frac{Z1 \times E1 \times N1 + Z2 \times E2 \times N2}{100}$$

w którym:

Z1, Z2 - średni dzienny zapas magazynowy produktu odpowiednio w okresie letnim lub zimowym,

E1, E2 - 4 normy ubytków odpowiednio dla okresu letniego lub zimowego,

N1, N2 - liczba miesięcy magazynowania produktu odpowiednio w okresie letnim lub zimowym.

2. Średni dzienny zapas magazynowy produktu oblicza się przez dodanie codziennych końcowych stanów zapasu, wykazanych w ewidencji magazynowej za okres obliczeniowy i podzielenie sumy przez liczbę dni okresu obliczeniowego. Średni dzienny zapas magazynowy /Z/ oblicza się wg wzoru:

$$Z = \frac{S1+S2+S3+.....Sn}{D}$$

w którym:

S - codzienny końcowy stan zapasu wykazany w ewidencji magazynowej,

D - liczba dni okresu obliczeniowego.

3. W przypadku, gdy w ewidencji magazynowej nie są dokonywane codzienne zapisy, a wykazywane tylko okresowe stany zapasu, średni dzienny zapas magazynowy produktu oblicza się przez dodanie okresowych stanów zapasu wykazanych w okresie obliczeniowym i podzielenie uzyskanej sumy przez liczbę zapisów dokonanych w ewidencji w tym okresie.

§ 5.

Normatywne ubytki manipulacyjne mps oblicza się, mnożąc odpowiedni wskaźnik procentowy normy określonej w tabeli nr 3 lub 4 załącznika nr 7 do zarządzenia przez ilość produktu przyjętego lub wydanego w okresie obliczeniowym, uwzględniając rodzaj opakowania. Wielkość normatywnego ubytku manipulacyjnego /Uy/ oblicza się według wzoru:

$$Uy = \frac{P1 \times E1 + P2 \times E2 + R1 \times E3 + R2 \times E4}{100}$$

w którym:

P1, P2 - ilość przyjętego produktu odpowiednio w okresie obliczeniowym letnim lub zimowym,

R1, R2 - ilość wydanego produktu odpowiednio w okresie obliczeniowym letnim lub zimowym,

E1, E2 - normy ubytków od przyjętego produktu odpowiednio latem lub zimą,

E3, E4 - normy ubytków od wydanego produktu odpowiednio latem lub zimą.

§ 6.

Normatywne ubytki transportowe mps oblicza się, mnożąc ilość produktu wykazaną w dokumentach dostawy przez odpowiedni wskaźnik procentowy normy określonej w tabeli nr 5 załącznika nr 7 do zarządzenia. Wielkość normatywnego ubytku /Ut/ oblicza się według wzoru:

$$U_t = \frac{T \times E}{100}$$

w którym:

T - ilość produktu wykazana w dokumentach dostawy,

E - norma ubytku.

§ 7.

W razie wykonywania kilku kolejnych czynności z mps np. czasowe przechowywanie produktu w cysternie, jego przewóz oraz wydawanie z cysterny na pojazdy, ubytki normatywne oblicza się dla każdej operacji oddzielnie, a następnie sumuje i uzyskany wynik porównuje z ustalonymi ubytkami rzeczywistymi.

Załącznik nr 7

NORMY UBYTKÓW NATURALNYCH PRODUKTÓW NAFTOWYCH

T a b e l a n r 1

Normy ubytków naturalnych przy przechowywaniu produktów naftowych
w zbiornikach, w % od średniego zapasu miesięcznie

Nazwa produktu	Rodzaj zbiorników					
	podziemne		naziemne izolowane		naziemne i luźno stojące	
	zima	lato	zima	lato	zima	lato
benzyny silnikowe samochodowe	0,027	0,040	0,055	0,080	0,075	0,100
Nafty, benzyna do lakierów	0,016	0,023	0,016	0,023	0,017	0,035
Oleje napędowe	0,007	0,013	0,009	0,013	0,010	0,033
Oleje smarowe	0,007	0,009	0,007	0,012	0,008	0,013
gaz płynny (LPG)	-	-	-	-	0,220	0,250

Tabela nr 2

Normy ubytków naturalnych przy przechowywaniu produktów naftowych
w zbiornikach przewoźnych, beczkach, kanistrach i w innych opakowaniach
w % od średniego zapasu miesięcznie

Nazwa produktu	W pomieszczeniach			
	podziemnych		naziemnych i niezadaszonych	
	zima	lato	zima	lato
Benzyny silnikowe samochodowe	0,050	0,075	0,060	0,100
Nafty, benzyna do lakierów	0,010	0,020	0,015	0,020
Oleje napędowe	0,005	0,010	0,010	0,015
Oleje smarowe	0,005	0,010	0,008	0,012
Smary stałe	0,024	0,035	0,032	0,057

T a b e l a nr 3

Normy ubytków naturalnych przy przyjmowaniu produktów naftowych w %.

Nazwa produktu	Rodzaj opakowania					
	do zbiorników		do beczek i zbiorników przewoźnych		do innych opakowań	
	zima	lato	zima	lato	zima	lato
benzyny silnikowe samochodowe	0,050	0,080	0,150	0,150	0,220	0,220
Nafty, benzyna do lakierów	0,015	0,025	0,070	0,080	0,090	0,130
Oleje napędowe	0,015	0,015	0,050	0,070	0,075	0,100
Oleje smarowe	0,010	0,010	0,050	0,050	0,080	0,080
Smary stałe					0,500	0,500
Gaz płynny (LPG)	0,150	0,200				

Uwaga: Jeżeli ilość produktu przyjętego określana jest na podstawie pomiaru w zbiorniku jednostki, wówczas normy ubytku od przyjmowania nie zalicza się.

T a b e l a nr 4

Normy ubytków naturalnych przy wydawaniu produktów naftowych w %.

Nazwa produktu	Rodzaj opakowania					
	ze zbiorników		z cystern samochodowych		ze zbiorników przewoźnych, beczek i innych opakowań	
	zima	lato	zima	lato	zima	lato
Benzyny silnikowe samochodowe	0,050	0,080	0,060	0,090	0,150	0,150
Nafty, benzyna do lakierów	0,015	0,025	0,025	0,040	0,070	0,080
Oleje napędowe	0,015	0,015	0,015	0,020	0,050	0,070
Oleje smarowe	0,020	0,020	0,040	0,040	0,050	0,050
Smary stałe	-	-	-	-	0,500	0,500
Gaz płynny	0,400	0,600	-	-	-	-

T A B E L A NR 5

Normy ubytków naturalnych przy przewożeniu produktów naftowych w %

Nazwa produktu	odległość przewozu w km	w cysternach samochodowych		w cysternach kolejowych
		zima	lato	
Benzyny silnikowe	do 50	0,080	0,100	0,50
	51-100	0,100	0,150	
	101-150	0,110	0,170	
	powyżej 200	0,180	0,200	
Oleje napędowe i nafty	o 50	0,010	0,020	0,50
	51-100	0,020	0,050	
	101-150	0,030	0,070	
	powyżej 200	0,050	0,090	
Oleje smarowe	do 200	nie nalicza się	nie nalicza się	0,50
	powyżej 200	0,70	0,090	

Załącznik nr 8

Wzór protokołu ubytków

„ZATWIERDZAM”

Dniar.

Protokół ubytków nrSporządzony wdniar.
(nazwa jednostki)

przez komisję w składzie:

1) przewodniczący
(imię i nazwisko)2) członkowie
(imię i nazwisko)która po zapoznaniu się z:
Nazwa, nr i data dokumentu

i stanem faktycznym ustaliła :

Lp.	Nr karty ewidencyjnej	Nazwa sprzętu (materiału)	Jednostka miary	Stan na dzień		Stwierdzenie ubytków				
				ewidencyjny	faktyczny	ogółem	w normie	ponad normę	cena jednostkowa	wartość
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Orzeczenie (uwagi) komisji
.....
.....
.....

podpisy komisji

przewodniczący

członkowie

Załącznik nr 9

Wzór książki pomiarów i ewidencji materiałów pędnych w zbiornikach

K S I A Ź K A

pomiarów i ewidencji materiałów pędnych w zbiornikach

.....
/nazwa jednostki/Rozpoczęto dniar.
Zakończono dnia.....r.

Zbiornik nr

Nazwa przechowywanego produktuJednostka miary.....

Typ zbiornika

/podziemny, półpodziemny, naziemny, stały, ruchomy/*

Lp	Nazwa, numer i data dokumentów	Data przeprowadzenia pomiaru lub dokonanych obrotów	Godz. pomiaru	Temp. produktów w czasie pomiaru °C	Gęstość	Obrót produktu		Ewidencyjny stan produktu	Stan licznika dystrybut ora
						Przychód	Rozchód		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

* - niepotrzebne skreślić

Odmierzacz paliw nr Typ Nr przepływomierza

Pojemność zbiornika w m³ powierzchnia parowania

Wysokość / długość / zbiornika w mm Uwagi:

średnica zbiornika w mm

Stwierdzony stan faktyczny					wg pomiaru		Uwagi o stanie technicznym zbiornika	Podpisy przeprowa - dzających pomiary
wysokość słupa w mm			razem produktu	razem produktu	stwierdzono			
produktu	wody	ogólna			brak	nadwyżka		
			w dm	w kg				
11	12	13	14	15	16	17		

Załącznik nr 10

Wzór książki ewidencji obrotów materiałów pędnych i smarów

KSIĄŻKA EWIDENCJI OBROTÓW MATERIAŁÓW PĘDNYCH I SMARÓW

.....
/ NAZWA JEDNOSTKI/

Rozpoczęto dnia
Zakończono dnia

[illegible]

[illegible]

Załącznik nr 11

Wzór książki ewidencji przychodów ilościowo – wartościowych materiałów pędnych i smarów

K S I A Ź K A E W I D E N C J I
PRZYCHODÓW IŁOŚCIOWO-WARTOŚCIOWYCH
MATERIAŁÓW PĘDNYCH I SMARÓW

.....
/ NAZWA JEDNOSTKI/

Rozpoczęto dn.....
Zakończono dn.....

[illegible]

Załącznik nr 12

Wzór książki magazynowej materiałów pędnych i smarów

KSIĄŻKA MAGAZYNOWA MATERIAŁÓW PĘDNYCH I SMARÓW

.....
/NAZWA JEDNOSTKI/

Rozpoczęto dn.....
Zakończono dn.....

STRONA

.....
NAZWA ARTYKUŁU

.....
JEDN. MIARY

[illegible]

STRONA ...

.....
JEDN. MIARY

[illegible]

Załącznik nr 13

Wzór pomocniczej książki ewidencji zużycia materiałów pędnych i smarów

POMOCNICZA KSIĄŻKA
EWIDENCJI ZUŻYCIA MATERIAŁÓW PĘDNYCH I SMARÓW

.....
/NAZWA JEDNOSTKI/

Rozpoczęto dn.....
Zakończono dn

STRONA...

.....
jednostka miary

[illegible]